

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl předsedkyní senátu JUDr. Šárkou Henzlovou jako samosoudkyní v právní věci žalobce: **TechCentrum ZTM s. r. o.**, IČ 27702961, se sídlem Hvězdova 1716/2b, Praha 4, zastoupen: JUDr. Františkem Novosadem, advokátem, se sídlem Smetanova 1101, Vsetín, proti žalované: **Česká republika - Ministerstvo spravedlnosti**, se sídlem Vyšehradská 16, Praha 2, o zaplacení 340.015.206,-Kč s příslušenstvím,

t a k t o :

- I. Žaloba o zaplacení 340.015.206,-Kč s příslušenstvím, **se zamítá.**
- II. Žalobkyně **je povinna** nahradit žalované náklady řízení ve výši 600,-Kč, **do 3 dnů** od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í

Žalobkyně se svou žalobou domáhá zaplacení náhrady škody ve výši 340.015.206,-Kč z důvodu odnětí věci Policií ČR, přičemž žalobkyně nebyla trestně stíhána, byla pouze tím, kdo měl odevzdat věci potřebné pro trestní stíhání. Policie ČR odňala výpočetní techniku, elektronické nosiče informací, administrativní, účetní a obchodní doklady žalobkyně. K tomuto odnětí věci došlo 28. 7. 2009. Žalobkyně následně několikrát žádala policii o vrácení věci a upozorňovala na vznikající škodu, a to například dopisem ze dne 8. 12. 2010. V roce 2012 vrátila policie výpočetní techniku a elektronické nosiče informací, ale nikoliv ve stavu, v jakém je odňala, tzn., že je nezapojila a neuvedla je do funkční činnosti, tedy vrátila je v neprovozuschopném stavu. V roce 2013 pak bylo skončeno vyšetřování trestní věci a

přislíbena vrácení dokumentů, které policie odňala. Tedy policie vrátila věci bezdůvodně pozdě, nebyly uvedeny do původního stavu a byly poškozeny. Věci byly podle protokolu vráceny 5. 1. 2012. Za tento postup žalobkyně žádá od žalované náhrady škody v žalované výši s tím, že tato škoda představuje jednotlivé dílčí nároky, a to jednak škodu ve výši 8.143.200,-Kč vzniklou zmařením obchodních příležitostí dodat 36 kusů tkacích strojů. Dalším nárokem je nárok ve výši 350.000.000,-Kč a z nemožnosti dodávat vzduchové tkací stoje a jedná se tedy za škodu vzniklou ze ztráty příjmu z důvodu znemožnění dokončit plánovaný vývoj modernizaci vzduchových tkacích strojů dle schváleného podnikového záměru. A dále ze škody 5.557.000,18Kč za ztrátu u společnosti TechCentrum ZTM, s. r. o., od leasingové společnosti ČSOB leasing, a. s., ve výši 708.368,-Kč + 1.606.838,-Kč, což je dohromady 2.315.206,-Kč a škodu ve výši 3.241.812,-Kč, kterou uplatnila společnost Unicredit leasing CZ, a. s., u společnosti TechCentrum ZTM. Tato škoda vznikla z titulu násilného zastavení realizace schváleného podnikatelského záměru pro společnost TechCentrum ZTM, s. r. o., vlivem násilného odnětí věci žalobkyni dne 28. 7. 2009 a důsledkem bylo odebrání obráběcích strojů pořízených na úvěr žalobkyni. Dále požadoval nemajetkovou újmu ve výši 1.000.000,-Kč, tento nárok pak vzala žalobkyně zpět, respektive na tomto nároku netrvala. Na dotaz soudu pak právní zástupce žalobkyně snížil takto vyčíslenou škodu tak, aby v součtu dala žalovanou částku, tedy v poměru 7% u každého nároku.

Žalovaná nesouhlasila se žalobou. Na svou obranu uvedla, že jednak je tedy žaloba nedostatečná ve skutkovém tvrzení a jednak neshledala odpovědnostní titul a dále uvedla, že nárok je promlčen, neboť žalobkyně již v roce 2010 uplatňovala a upozorňovala na škodu, která vzniká tím, že jí byly odebrány věci, tedy vznesla námitku promlčení.

Podle ustanovení § 5 z.č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu, která byla způsobena

- a) Rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního nebo v řízení trestním,
- b) Nesprávným úředním postupem.

Podle ustanovení § 32 z.č. 82/1998 Sb., (1) nárok na náhradu škody podle tohoto zákona se promlčí za tři roky ode dne, kdy se poškozený dozvěděl o škodě a o tom, kdo za ni odpovídá. Je-li podmínkou pro uplatnění práva na náhradu škody zrušení rozhodnutí, běží promlčecí doba ode dne doručení (oznámení) zrušovacího rozhodnutí.

(2) nejpozději se nárok promlčí za deset let ode dne, kdy poškozenému bylo doručeno (oznámeno) nezákonné rozhodnutí, kterým byla způsobena škoda, to neplatí, jde-li o škodu na zdraví.

Soud se nejprve zabýval námitkou promlčení nároku a dospěl k závěru, že je důvodná. Žalobkyně předložila soudu listinu ze dne 7. 12. 2010 označenou jako důkaz č. 12, ve kterém jeden ze zaměstnanců žalobkyně upozorňuje na to, že nelze zpracovat technickou dokumentaci pro nabídku na 36 strojů TechnoPlus, neboť nebyly dosud vráceny informační systémy Unipack. Žalobkyně nato žádala o vrácení PC a dokumentace. Jestliže je tato listina ze dne 7. 12. 2010 a žádost žalobkyně o vrácení výpočetní techniky z roku 2010, je nárok

žalobkyně na náhradu škody, promlčen. Žaloba byla podána 1. 10. 2014, žalobkyni vznikla škoda v již v roce 2010, nárok žalobkyně je promlčen.

Podle § 1 odst. 1 zák. č. 82/1998 Sb. stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu způsobenou při výkonu státní moci.

Podle § 5 písm. b) zák. č. 82/1998 Sb. stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu, která byla způsobena nesprávným úředním postupem.

Podle ustanovení § 7 z.č. 82/1998 Sb., právo na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím mají účastníci řízení, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, z něhož jim vznikla škoda. Právo na náhradu škody má i ten, s nímž nebylo jednáno jako s účastníkem řízení, ačkoliv s ním jako s účastníkem řízení jednáno být mělo.

Podle ustanovení § 8 z.č. 82/1998 Sb., (1) nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím lze, není-li dále stanoveno jinak uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán.

(2) Byla-li škoda způsobena nezákonným rozhodnutím vykonatelným bez ohledu na právní moc, lze nárok uplatnit i tehdy, pokud rozhodnutí bylo zrušeno nebo změněno na základě řádného opravného prostředku.

(3) Nejde-li o případy zvláštního zřetele hodné lze nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím přiznat pouze tehdy, pokud poškozený využil v zákonem stanovených lhůtách všech procesních prostředků, které zákon poškozenému k ochraně jeho práva poskytuje, takovým prostředkem se rozumí řádný opravný prostředek mimořádný opravný prostředek, vyjma návrhu na obnovu řízení, a jiný procesní prostředek k ochraně práva, s jehož uplatněním je spojeno zahájení soudního, správního nebo jiného právního řízení.

Podle § 13 odst. 1 zák. č. 82/1998 Sb. stát odpovídá za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem. Nesprávným úředním postupem je také porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě. Nestanoví-li zákon pro provedení úkonu nebo vydání rozhodnutí žádnou lhůtu, považuje se za nesprávný úřední postup rovněž porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě. Nesprávný úřední postup není, s výjimkou ust. § 13 odst. 1 věty druhé a třetí zákona v zákoně blíže definován s ohledem na výklad tohoto pojmu podávaný právní teorií a s ohledem na rozhodovací praxi soudů je možno hovořit o tom, že nesprávným úředním postupem je porušení pravidel předepsaných právními normami pro počínání státního orgánu při jeho činnosti, které se neodrazí v obsahu vydaného rozhodnutí. Jde-li o činnost státního orgánu přímo směřující k vydání rozhodnutí, potom se případné nesprávnosti či vady této činnosti – tohoto postupu, projeví v obsahu rozhodnutí a mohou být zvažovány jedině z hlediska odpovědnosti státu za nezákonné rozhodnutí. Podle § 1 odst. 1 zák. č. 82/1998 Sb. stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu způsobenou při výkonu státní moci.

Podle ustanovení § 31 zák. č. 82/1998 Sb. odst. 1) Náhrada škody zahrnuje takové náklady řízení, které byly poškozeným účelně vynaloženy na zrušení nebo změnu nezákonného rozhodnutí nebo na nápravu nesprávného úředního postupu. Odst. 2) Náhradu nákladů řízení může poškozený uplatnit jen tehdy, jestliže neměl možnost učinit tak

v průběhu řízení na základě procesních předpisů, anebo jestliže mu náhrada nákladů takto již nebyla přiznána. Odst. 3) Náklady zastoupení jsou součástí nákladů řízení. Zahrnují účelně vynaložené hotové výdaje a odměnu za zastupování. Výše této odměny se určí podle ustanovení zvláštního právního předpisu o mimosmluvní odměně. Odst. 4) Poškozený nemá právo na náhradu nákladů zastoupení, které vznikly v souvislosti s projednáváním uplatněného nároku u příslušného úřadu.

Podle § 31a odst. 1 zák. č. 82/1998 Sb. bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Podle odst. 2 téhož zákonného ustanovení zadostiučinění se poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlédne k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo. Podle odst. 3 téhož zákonného ustanovení v případech, kdy nemajetková újma vznikla nesprávným úředním postupem podle § 13 odst. 1 věty druhé a třetí nebo § 22 odst. 1 věty druhé a třetí, přihlédne se při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění rovněž ke konkrétním okolnostem případu, zejména k

- a) celkové délce řízení,
- b) složitosti řízení,
- c) jednání poškozeného, který přispěl k průtahům v řízení, a k tomu, zda využil dostupných prostředků způsobilých odstranit průtahy v řízení,
- d) postupu orgánů veřejné moci během řízení a
- e) významu předmětu řízení pro poškozeného.

Dle ustanovení § 26 zákona, který stanoví, že pokud není stanoveno jinak, řídí se právní vztahy upravené v tomto zákoně občanským zákoníkem. Občanský zákoník upravuje odpovědnost za škodu v ustanoveních § 442, podle kterého se hradí skutečná škoda a to, co poškozenému ušlo (ušlý zisk). Předpoklady pro přiznání náhrady škody je třeba, aby byly splněny podmínky: a) nesprávný úřední postup nebo existence nezákonného rozhodnutí

- b) vznik škody
- c) příčinná souvislosti mezi a) a b).

Soud zjistil, že byly žalobkyni odňaty věci zmiňované v žalobě v rámci trestního stíhání proti jiné osobě. Proběhly domovní prohlídky, byly odňaty věci z prostor žalobkyně. Tyto skutečnosti nejsou mezi účastníky sporné a vyplývají z protokolu o provedení domovní prohlídky - jiných prostor a pozemků ze dne 28. 7. 2009. Sporné není ani to, že se žalobkyně obrátila na policii několikrát o vrácení odňatých věcí.

Na základě usnesení ze dne 1. 11. 2011 pak byly společnosti TechCentrum ZTM, s. r. o., vráceny některé věci, a to počítače s tím, že v odůvodnění usnesení je uvedeno, že data uložená v počítači byla zálohovaná soudním znalcem. Žalobkyně žádostí ze dne 8. 12. 2010 žádala o vrácení informačního systému Unipack a počítače pana M [REDACTED]

Podle ustanovení § 79 trestního řádu nebude-li věc důležitá pro trestní řízení na vyzvání vydána tím, kdo ji má u sebe, může mu být na příkaz předsedy senátu a v přípravném

řízení na příkaz státního zástupce nebo policejního orgánu odňata. Policejní orgán potřebuje k vydání takového příkazu předchozí souhlas státního zástupce.

V daném případě byly takto věci žalobkyni odňaty po předchozím souhlasu státního zástupce při účasti nezúčastněné osoby. Protokol o vydání a odnětí věci obsahuje popis vydané respektive odňaté věci.

Orgány činné v trestním řízení takto odejmuly věc a poté, když věc již nebyla potřeba při objasnění v trestním řízení, vrátila věci žalobkyni. Policie ČR nemá povinnost uvést do provozuschopného stavu např. počítače a jiné věci, přičemž orgány činné v trestním řízení mohou mít věc tak dlouho, dokud je potřebují. Nesprávný úřední postup by v tomto případě byl v případě prodlení s vrácením věcí, což však v řízení nebylo prokázáno.

Vzhledem k tomu, že žalobkyně tvrdila, že již v roce 2010 vzniká žalobkyni škoda, pak by i po zjištění, že věci odňaté byly vráceny s prodlením, tedy i kdyby soud zjistil, že zde byl nesprávný úřední postup, tak v roce 2011, respektive 2012, kdy byly věci vráceny by již případná škoda nemohla být v příčinné souvislosti mezi tímto nesprávným úředním postupem a vznikem škody, neboť škoda tak, jak vyplývá z listinných důkazů a je tvrzena žalobkyní vznikala již v roce 2010 a z tohoto důvodu tedy soud uzavřel, že nárok žalobkyně je jednak promlčen a jednak nedůvodný pro absenci přímé příčinné souvislosti mezi nesprávným úředním postupem a tvrzenou škodou. Soud vycházel pouze z tvrzení žalobkyně, že jí vznikla škoda, neboť z žádných důkazů, které žalobkyně soudu předložila, vznik škody bez dalšího nevyplývá.

Předmětem náhrady škody žalobkyně byly zmařené investice a dále nemožnost placení leasingových splátek a odebrání předmětu leasingu právě pro nemožnost dostat svým závazkům v podobě realizace zamyšleného projektu. Tato tvrzení nebyla žalobkyní nijak dále rozvedena a nebyla dále ani prokázána. Soud však, i když poučil žalobkyni o následcích neunesení břemene tvrzení a žalobkyni dále nevyzýval, neboť tak jak výše uvedl, má za to, že nárok žalobkyně je promlčen.

Ze všech výše uvedených důvodů soud zamítl žalobu jako nedůvodnou a zavázal žalobkyni k náhradě nákladů řízení podle ustanovení § 142 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 151 o. s. ř. a přiznal žalované za 2 úkony po 300,-Kč, 600,-Kč.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání **do 15 dnů** ode dne jeho doručení, k Městskému soudu v Praze, prostřednictvím zdejšího soudu.
Nebude-li žalobkyně dobrovolně plnit, co jí ukládá vykonatelné rozhodnutí, lze nařídit jeho soudní výkon nebo exekuci.

V Praze dne 8. 9. 2015

JUDr. Šárka Henzlová, v. r.
předsedkyně senátu

*Za správnost vyhotovení:
Monika Jarošová*

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Vladimíra Fučíka a soudkyň Mgr. Nadi Pínové a JUDr. Elišky Mrázkové v právní věci žalobce: **TechCentrum ZTM s.r.o.**, IČ: 27702961, se sídlem Praha 4, Hvězdova 1716/2b, zast. JUDr. Františkem Novosadem, advokátem se sídlem Vsetín, Smetanova 1101, proti žalované: **Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti**, se sídlem Praha 2, Vyšehradská 16, o zaplacení 340,015.206,- Kč s příslušenstvím, k odvolání žalobce proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 8. září 2015 č. j. 26 C 349/2014-102,

t a k t o :

- I.** Rozsudek soudu prvního stupně se **p o t v r z u j e**.
- II.** Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozsudkem soud prvního stupně zamítl žalobu o zaplacení 340,015.206,- Kč s příslušenstvím a uložil žalobci povinnost zaplatit žalované na náhradu nákladů řízení částku 600,- Kč do tří dnů od právní moci rozsudku.

Takto nalézací soud rozhodl o žalobě na náhradu škody podle zák. č. 82/1998 Sb., která měla žalobci vzniknout tím, že mu byly Policií ČR dne 28.7.2009 odňaty v rámci trestního stíhání jiné osoby věci, a to výpočetní technika, elektronické nosiče informací a administrativní, účetní a obchodní doklady. Žalobce následně několikrát žádal Policii o vrácení věcí a upozorňoval na vznikající škodu. V r. 2012 vrátila Policie výpočetní techniku a

elektronické nosiče informací v nefunkčním stavu, zbytek věci byl vrácen rovněž poškozen v r. 2012. Za uvedený nesprávný postup Policie se žalobce domáhal náhrady škody ve výši 8,143.200,- Kč, vzniklé zmařením obchodních příležitostí dodat 36 kusů tkacích strojů, dále ve výši 350,000.000,- Kč vzniklé z důvodu znemožnění dokončit plánovaný vývoj a modernizaci vzduchových tkacích strojů a z toho plynoucí nemožnosti dodávat tyto vzduchové tkací stroje a ve výši 5,557.000,- Kč za ztrátu u leasingové společnosti ČSOB Leasing, a.s. a u společnosti Unicredit leasing CZ, a.s., z důvodu násilného zastavení realizace schváleného podnikatelského záměru, jehož důsledkem bylo neplacení leasingových splátek a s tím související odebrání strojů pořízených na úvěr. Celkovou částku snížil žalobce o 7% u každého nároku.

Žalovaná s žalobou nesouhlasila, měla za to, že chybí odpovědnostní titul a vznesla námitku promlčení, neboť věci byly žalované odebrány již v roce 2010.

Soud prvního stupně vyšel z toho, že žalobci byly předmětné věci odňaty při prohlídce jiných prostor v rámci trestního stíhání proti jiné osobě dne 28.7.2009. Žalobce byl dne 7.12.2010 upozorněn svým zaměstnancem na to, že nelze zpracovat technickou dokumentaci pro nabídku 36 strojů techno Plus, neboť dosud nebyly vráceny informační systémy, dne 8.12.2010 žalobce požádal o vrácení počítačů a dokumentace, počítače byly vráceny dne 1.11.2011.

Uvedená zjištění posuzoval soud prvního stupně podle příslušných ustanovení zák. č. 82/1998 Sb. Nejprve se zabýval vznesenou námitkou promlčení a dovodil, že je důvodná. Žalobce se dozvěděl o tom, že mu vznikla škoda, již v roce 2010, žalobu však podala k soudu až dne 1.10.2014, tedy po uplynutí tříleté promlčecí lhůty stanovené v § 32 odst. 1 zák. č. 82/1998 Sb. Nadto soud prvního stupně dovodil, že není dán odpovědnostní titul. Věci byly žalobci odňaty v souladu s ust. § 79 tr. řádu, po předchozím souhlasu státního zástupce a za účasti nezúčastněné osoby a byly mu vráceny poté, kdy jich již nebylo potřeba pro objasnění trestné činnosti. Orgány činné v trestním řízení jsou pak oprávněny mít u sebe odňaté věci tak dlouho, dokud je potřebují a nemají povinnost uvést je do provozuschopného stavu. Nesprávného úředního postupu by se mohly orgány činné v trestním řízení dopustit v případě prodlžení s vrácením odňaté věci, taková skutečnost však nebyla v řízení prokázána. Soud prvního stupně tak neshledal nesprávný úřední postup, za který by stát odpovídal. Zároveň soud prvního stupně dovodil, že není dána ani příčinná souvislost mezi tvrzeným nesprávným úředním postupem a vznikem škody, neboť škoda měla žalobci vzniknout již v r. 2010 a po vrácení věcí již nemohla být tvrzená škoda v příčinné souvislosti s nesprávným úředním postupem. Výrok o nákladech řízení opřel o ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. a úspěšně žalované přiznal 2 náhrady hotových výdajů po 300,- Kč podle § 151 odst. 3 o.s.ř.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce včasné odvolání, v němž namítal, že soud prvního stupně nevydal rozsudek pro zmeškání, přestože pro takový postup byly splněny všechny podmínky. Námitka promlčení není podle názoru žalobce způsobila zabránit vydání rozsudku pro zmeškání, případně rozsudku ve prospěch žalobce. Žalobce nesouhlasil s tím, že je jeho nárok promlčen. Věci byly žalobci odňaty v r. 2009 a do 27.8.2014 nebyly vydány zpět. Zabavení věcí brání provozování podniku žalobce, tím byla žalobci způsobena škoda. Žaloba byla podána v okamžiku, kdy škodlivý stav dosud trval. Uplatnění námitky promlčení je v rozporu s dobrými mravy, neboť žalovaná by neměla těžit ze skutečnosti, že nezákonný zásah trvá dlouhou dobu.

Odvolací soud přezkoumal z podnětu podaného odvolání rozsudek soudu prvního stupně včetně řízení, které jeho vydání předcházelo (§ 212 a § 212a odst. 1 a 5 o.s.ř.), aniž by nařídil jednání (§ 214 odst. 3 o.s.ř.), a dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.

V prvé řadě je třeba uvést, že soud prvního stupně správně nevydal rozsudek pro zmeškání, protože žalovaná se z neúčasti na jednání nařízeném na den 1.9.2015 omluvila; nebyl tak splněn jeden ze základních předpokladů pro vydání rozsudku pro zmeškání ve smyslu ust. § 153b odst. 1 o.s.ř. Odvolací soud pak zcela souhlasí s názorem soudu prvního stupně, že v posuzovaném řízení k žádnému nesprávnému úřednímu postupu nedošlo, neboť orgány činné v trestním řízení postupovaly v souladu s trestním řádem. V tomto směru odvolací soud odkazuje na odůvodnění napadeného rozsudku. Odvolací soud nadto sdílí názor soudu prvního stupně, že nárok žalobce je promlčen. Pro počátek běhu promlčecí doby není podstatné, kdy tvrzený nesprávný úřední postup skončil, ale kdy se poškozený dozvěděl o škodě a o tom, kdo za ni odpovídá (§ 32 odst. 1 zák. č. 82/1998 Sb.). V daném případě již v prosinci 2010 již měl žalobce vědomost o tom, že bez odebraných věcí nemůže realizovat své podnikatelské záměry a věděl, kdo mu věci odňal. Tříletá subjektivní promlčecí doba tak uběhla v prosinci 2013, předběžné uplatnění nároku u žalované dne 7.3.2014 již nemělo na běh promlčecí doby vliv. Odvolací soud zároveň neshledal žádné okolnosti, pro které by byla námitka promlčení v rozporu s dobrými mravy.

Ze shora uvedených důvodů proto odvolací soud rozsudek jako věcně správný potvrdil podle § 219 o.s.ř., včetně správného výroku o nákladech řízení.

O nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 224 odst. 1 o.s.ř. ve spojení s ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. a contrario, když úspěšné žalované žádné náklady nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí je dovolání přípustné, jestliže Nejvyšší soud České republiky na základě dovolání podaného do dvou měsíců ode dne doručení písemného vyhotovení tohoto rozhodnutí prostřednictvím soudu prvního stupně dospěje k závěru, že napadené rozhodnutí odvolacího soudu závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak.

V Praze dne 25. listopadu 2015

JUDr. Vladimír Fučík, v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Lucie Gudeljová